

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI DOBROSUŁÓW

NA LATA 2007 – 2015

I.Charakterystyka miejscowości oraz planowane kierunki jej rozwoju.

- 1 . Położenie i ludność.
- 2 . Planowane kierunki rozwoju.

II. Inwentaryzacja Zasobów

1. Środowisko przyrodnicze.
- 3 . Środowisko kulturowe.
- 4 . Obiekty i tereny.
- 5 . Gospodarka i rolnictwo.
- 6 . Mieszkańcy i kapitał społeczny.

III.Mocne i słabe strony miejscowości.

IV.Szacunkowy kosztorys oraz harmonogram planowanego przedsięwzięcia.

V.Opis planowanego przedsięwzięcia.

•ZADANIA DO REALIZACJI.

I.Charakterystyka miejscowości oraz planowane kierunki jej rozwoju

1. Położenie i ludność

Wieś i sołectwo DOBROSUŁÓW jest usytuowane w północnej części gminy Bytnica w powiecie krośnieńskim. Graniczy z gminami : Maszewo, Torzym i Łagów. Liczba ludności waha się w granicach 380 osób zamieszkujących trzy miejscowości : Dobrosułów, Kępiny i Pliszka.

System komunikacyjny tworzy asfaltowa droga powiatowa nr 1166F relacji Budachów – Dobrosułów i dalej do Toporowa bez nawierzchni asfaltowej oraz kilka dróg gruntowych łączących Dobrosułów z Pliszką (nr 000801F, 5,7 km), Grażyną (nr 000804F, 10,3 km), z Kępinami – Budachowem – Strugą (nr 000809F, 11,1 km), Bytnicą (nr 000811F, 5,3 km) i Drzewicą (nr 000819F, 3,4 km). Szlaki rowerowe na terenie gminy nie są urządzone i oznakowane. Atrakcyjny jest przejazd trasą od Pliszki poprzez Dobrosułów, Bytnicę, Grażynę do Grabina. We wsi zlokalizowane jest również lądowisko dla samolotów przeciwpożarowych.

2. Planowane kierunki rozwoju

Dobrosułów leży wśród lasów Puszczy Rzepińskiej w pobliżu jeziora. Przez miejscowość płynie rzeka Dobrosułówka a w niedalekiej odległości rzeka Pliszka o walorach rzeki górskiej. Na terenie miejscowości znajdują się obszary skupisk archeologicznych i zabytki. Mieszkańcy stawiają na rozwój turystyczny wsi. Powstają gospodarstwa agroturystyczne przyjmujące gości. Organizowane są różne rodzaju festyny i inne przedsięwzięcia dochodowe aby promować miejscowość i integrować mieszkańców tj. Święto Pieczonego Ziemniaka, Powiatowe Mistrzostwa w grzybobraniu, Dzień Dziecka, Dzień Strażaka. W 2003 roku powstała lokalna Grupa Działania która ma na celu polepszenie życia mieszkańców oraz poprawienie estetyki miejscowości poprzez podniesienia jej walorów turystycznych i inwestycyjnych. We wsi działają też prężnie Rada Sołecka, jednostka OSP. Kółko Różańcowe. Podejmowane są też działania w celu reaktywowania Koła Gospodyń Wiejskich a także nawiązywane są kontakty z byłymi Mieszkańcami Dobrosułowa zamieszkałymi w Niemczech.

Mieszkańcy Dobrosułowa wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społecznym oraz liczne przebywających turystów podjęli inicjatywę rozbudowy świetlicy wiejskiej o zaplecze socjalne, gospodarcze i kuchenne, w ramach „Odnowy wsi” realizowane z dofinansowania PROW z lat 2004 – 2006. Zamierzają też wyremontować i zaadoptować byłą szkołę na ośrodek kultury, stodołę na remizę strażacką. W celu poprawy wyglądu wsi planują ułożenie chodników, założenie trawników dosadzenie drzew i krzewów w centrum wsi, dalsze urządzenie placu zabaw przy byłej szkole.

Doświadczenie w pracy społecznej i zapał jest ogromne. Społeczeństwo wsi ma wieloletnie tradycje w podejmowaniu inicjatyw i pracy społecznej na rzecz wsi i środowiska. Wspólne lokalne działania pozwoliły zgromadzić fundusze i przeprowadzić remont dachu kościoła, ogrodzenie cmentarza i zagospodarowanie byłego boiska szkolnego. Wcześniej zaangażowanie i

inicjatywa społeczna pomogła np. w utrzymaniu przez pewien okres placówki szkolnej na terenie wsi i utrzymywaniu porządku w miejscowości. Należy również przypomnieć lata pięćdziesiąte do siedemdziesiątych gdzie z inicjatywy mieszkańców odbywało się wiele przedsięwzięć, w tym Święto Ludowe o randze wojewódzkiej.

II. Inwentaryzacja zasobów

1. Środowisko przyrodnicze

Ukształtowanie terenu jest mało zróżnicowane. Na wschód od Dobrosułowa występują misy wytopiskowe jednak słabo zaznaczone w rzeźbie terenu. Malownicze jest wąskie koryto rzeki Pliszki z wyraźnie zaznaczonymi krawędziami skarp.

Krajobraz jest nieskażony działalnością przemysłową, brak szlaków komunikacyjnych typu drogi szybkiego ruchu i autostrady oraz linii kolejowej. Wieś otoczona jest lasami należącymi do kompleksu Puszczy Rzepińskiej i w związku z tym panuje tu mikroklimat śródlęśny z wiatrem i nasłonecznieniem charakterystycznym dla terenów równinnych. Zdecydowanie panującym gatunkiem wśród drzew jest sosna, ale występują także rzadkie gatunki jak buki, dęby (dąb szypułkowy o wysokości 25 m i wieku ok. 400 lat przy drodze Dobrosułów – Kępiny, zarejestrowany w rejestrze Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody pod numerem 58), daglezja, sosna wejmutka, sosna czarna, a w podszycie mech widłak, jagoda czarna, borówka i żurawina. Występuje także bogactwo grzybów, m.in. borowik biały i zielony oraz rydze i smardze.

W roku 2002, rozporządzeniem Wojewody Lubuskiego nr 5 z dnia 25 marca, uznano za użytki ekologiczne dwa tereny położone na północ od wsi Dobrosułów pod nazwą :

- „Ratnowskie Bagno” – obszar o powierzchni 13,26 ha, wpisany do rejestru pod numerem 43,
- „Żurawie Bagno” – obszar o powierzchni 6,93 ha, wpisany do rejestru pod numerem 44.

Poza nimi na terenie zlokalizowane są złoża torfu oraz nie eksploatowana obecnie żwirownia, a także złoża węgla brunatnego o niskiej wartości opałowej i dużym zasiarczeniu.

Wśród fauny występują dziki, jelenie, sarny, lisy, zające, jenoty, borsuki, lokalizacje gniazd bociana białego, siedliska orła bielika, miejsca lęgowe łabędzi, perkoza, kaczek dzikich, gniazda żurawi, czapli siwej oraz siedliska bobrów, a w rzekach i jeziorze m.in. pstrągi, węgorze i liny.

Teren całej gminy Bytnica położony jest w zlewni rzeki Odry. Przez wieś Dobrosułów przepływa rzeka Dobrosułka łącząca jezioro „Dobrosułowskie”, o obszarze 51,5 ha i głębokości 2,5 m oraz czystości wód klasy I, z rzeką Odrą, a północną granicę sołectwa stanowi rzeka Pliszka zaliczana do najczystszych rzek w Polsce. Do wód powierzchniowych zaliczyć można także 3 stawy hodowlane

zlokalizowane na terenie wsi. Jeśli chodzi o wodę pitną, to ujęcie wiejskie zlokalizowane jest w południowo-wschodniej części miejscowości. Ujęcie stanowią 2 studnie wiercone /nr 1 i nr 2/, oraz stacja uzdatniania wody. Studnia nr 1 jest ujęciem zasadniczym, a stacja nr 2 ujęciem awaryjnym. Zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w kategorii „B” wynoszą $Q = 15\text{m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 1,8\text{m}$, $R = 116\text{m}$. Jest to, wg badań, najczystsza woda w powiecie krośnieńskim. Sieć wodociągowa zaopatrywania w wodę wykonana została jako sieć pierścieniowo-rozgałęźna w zakresie średnic $\varnothing 200 - 90\text{ mm}$.

2. Środowisko kulturowe

Wieś DOBROSUŁÓW jest najstarsza spośród miejscowości na terenie gminy. Najstarsza wzmianka o istnieniu miejscowości pochodzi z roku 1293. Prawną ochroną, poprzez wpisanie do rejestru zabytków, objęto układ przestrzenny /ulicowo-placowy/ wsi.

W rejonie wsi rozpoznane są następujące obszary skupisk archeologicznych :

- 2 stanowiska – ślad osadniczy /późne średniowiecze/,
- 2 stanowiska – osada /późne średniowiecze/,
- stanowisko – ślad osadniczy /pradzieje/, ślad osadniczy /kultura łużycka/, ślad osadniczy /późne średniowiecze-nowożytność/,
- stanowisko – ślad osadniczy /pradzieje/, ślad osadniczy /okres wpływów rzymskich/, osada /późne średniowiecze/, cmentarzysko.

Miejscowość zlokalizowana jest w zwartej zabudowie na planie koła z trzema promieniście rozchodzącymi się drogami z wyraźnie ukształtowanego centrum wsi, które tworzą świetlica środowiskowa (dawna szkoła), ośrodek zdrowia, przystanek autobusowy, kościół eklektyczny z XIX wieku, świetlica wiejska, remiza strażacka, bar oraz 2 sklepy ogólnospożywcze.

Miejsca kultu religijnego tworzą kościół eklektyczny z XIX wieku pod wezwaniem Chrystusa Króla, obraz Chrystusa Króla w kościele, pomnik Chrystusa Króla przy kościele, krzyż przydrożny, cmentarz parafialny oraz cmentarz poniemiecki. Odpust Chrystusa Króla odbywa się corocznie w listopadzie.

Z tradycyjnych imprez odbywających się w Dobrosułowie to Święto Piezonego Ziemniaka mające rangę imprezy powiatowej i połączonej ze Świętem Borowika (z uwagi na znaczący element ekonomiczny zbieractwa grzybów dla mieszkańców wsi i atrakcję turystyczną) oraz tradycyjne Święto plonów.

W rozmowach mieszkańców słychać pozostałości gwary poznańskiej, małopolskiej i kresowej. Związane jest to z migracją ludności po II wojnie światowej, która praktycznie wymieniła mieszkańców tych terenów. Nowi mieszkańcy przywieźli ze sobą język oraz tradycje i zwyczaje ze swoich terenów rodzinnych. Dlatego na przykład zachowały się specyficzne potrawy, takie jak bliny, kiszka ziemniaczana, zalewajka, ruskie pierogi i żury.

Dawne czasy przywołuje również legenda opowiadająca o powstaniu nazwy miejscowej, kiedy to podróżni misjonarze głosili, że w tej wsi spotkali się z „dobrym słowem” i zasługuje ona na nazwę Dobrosułów. Przed II wojną światową we wsi funkcjonowały 2 rzeźnie, 2 piekarnie, przetwórstwo żelaza, cegielnia, a także zakład

szewski, kowalski, rymarski i stolarski. Obecnie we wsi funkcjonuje jeszcze kowal i stolarz.

Zachowały się także specyficzne nazwy miejscowe jak Kogutkowo, ulica Kozia, Piaskowe Górki, czy Sabata Doły.

3. Obiekty i tereny

We wsi istnieje 20 działek pod zabudowę mieszkaniową oraz tereny należące do Agencji Rolnej, w większości na gruntach kl. VI, przeznaczonych pod budowę zakładów usługowych i przemysłowych, m.in. budynki po byłym PGR. Istnieją także pustostany w postaci stodoły / np. na magazyn/ oraz 1 budynek mieszkalny.

Z tradycyjnych obiektów gospodarczych funkcjonuje kuźnia oraz stodoły i budynki gospodarcze w zagrodach wiejskich.

Miejscami spotkań publicznych są : świetlica wiejska i środowiskowa, przystanek autobusowy oraz plac przed kościołem. Oprócz nich istnieją 2 boiska sportowe (duże i małe) i plac gier i zabaw z ogródkiem jordanowskim, stołem tenisowym i boiskiem do siatkówki.

4. Gospodarka i rolnictwo

Na terenie wsi Dobrosułów spośród mieszkańców pracuje 20 osób zatrudnionych w : Zakładzie Przetwórstwa Mięsnego „Lita”, Zakładzie Usług Leśnych, Leśniczówce, Ośrodku Zdrowia i 2 sklepach spożywczych. W dwóch pierwszych zakładach produkowane jest mięso i wędliny oraz produkty drzewne.

We wsi prowadzi działalność również 20 gospodarstw rolnych zajmujących się uprawą m.in. ziemniaków, zbóż (żyto, owies) i kukurydzy na glebach w większości piaszczystych z podłożem iłowym klasy IV, V i VI.

5. Mieszkańcy i kapitał społeczny

Społeczeństwo wsi Dobrosułów ma wieloletnie tradycje w podejmowaniu inicjatyw i pracy społecznej na rzecz wsi i środowiska. Wspólne lokalne działania pozwoliły zgromadzić fundusze i przeprowadzić remont dachu kościoła, ogrodzenie cmentarza i zagospodarowanie byłego boiska szkolnego. Wcześniej zaangażowanie i inicjatywa społeczna pomogła np. w utrzymaniu przez pewien okres placówki szkolnej na terenie wsi i utrzymywaniu porządku w miejscowości. Należy również przypomnieć lata pięćdziesiąte do siedemdziesiątych gdzie z inicjatywy mieszkańców odbywało się wiele przedsięwzięć, w tym Święto Ludowe o randze wojewódzkiej.

Ostatnia inicjatywa polega na podjęciu rozbudowy o segment kuchenny i socjalny świetlicy wiejskiej. W tym celu organizowane są różnorodne przedsięwzięcia dochodowe (m.in. zbiórka pieniędzy wśród mieszkańców, festyny, zabawy).

W grudniu 2003 roku powołana została Lokalna Grupa Działania dla realizacji Programu dla Rozwoju i Odnowy wsi Dobrosułów. Opracowany program powstawał

podczas konstruktywnych dyskusji mieszkańców wsi i ma na celu polepszenie życia społecznego oraz usprawnienie istniejących i działających obiektów. Nie bez znaczenia jest poprawa estetyki miejscowości dla podniesienia jej walorów inwestycyjnych i turystycznych. Promuje także atrakcyjne miejsca pod wykup i zabudowę. Przy kalkulacji planowanych inwestycji wzięto pod uwagę koszty prac, które mogą wykonać mieszkańcy wsi.

Znani są w regionie lubuskim krajanie z Dobrosułowa, a w szczególności :

- Wiesław Mackowicz – były starosta krośnieński dwóch kadencji, komendant Powiatowego Oddziału Ochotniczych Straży Pożarnych w Krośnie Odrz.,
- Leszek Olgrzymek – były kierownik Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Krośnie Odrzańskim, obecny Wójt Gminy Bytnica,
- Wiesław Macutkiewicz – kierownik Rejonu Energetycznego ENEA w Krośnie Odrzańskim,
- Alicja Witkowska – emerytowana wizytator Lubuskiego Kuratorium Oświaty.

We wsi prowadzi działalność produkcyjną Tadeusz Witkowski, właściciel Zakładu Przetwórstwa Mięsnego „Lita”, działają również różne organizacje, takie jak : Ochotnicza Straż Pożarna, Rada Sołecka, Rada Kościelna oraz Lokalna Grupa Działania i okresowo różne komitety powoływane w związku z podejmowanymi przedsięwzięciami.

III. Mocne i słabe strony miejscowości

Mocne strony i szanse	Słabe strony i zagrożenia
-Istnienie i działalność od 2003 roku Lokalnej Grupy Działania. -Silna motywacja mieszkańców do zrealizowania swoich planów. -Kontynuowanie inicjatyw społecznych. -Dobre wzorce pokoleniowe, silnie zintegrowane środowisko. -Oświetlenie uliczne. -Likwidacja istniejącego wysypiska śmieci -Wodociąg (najczystsza woda w powiecie). -Powstanie i funkcjonowanie zaplecza socjalnego przy świetlicy wiejskiej. -Świetlica wiejska. -Boiska i plac zabaw. -Świetlica środowiskowa dla dzieci i młodzieży. -Placówki usługowe (2 sklepy ogólnospożywcze).	-Brak kanalizacji. -Brak zagospodarowania turystycznego jeziora (plaża, pomosty). -Wygląd estetyczny wsi (ogrodzenia, elewacje, ogrody przydomowe). -Brak chodników, naprawa dróg wiejskich. -Brak pola namiotowego i bazy noclegowej. -Brak parkingu samochodowego. -Brak komunikacji autobusowej PKS w soboty, niedziele i święta. -Brak organizacji kobiecych typu KGW. -Brak ośrodka kultury. -Brak remizy strażackiej z prawdziwego zdarzenia. -Mało stałych miejsc pracy. -Brak kaplicy cmentarnej. -Brak bazy żywieniowej. -Brak publicznych środków

-Kościół zabytkowy z XIX w. i cmentarz. -Ośrodek zdrowia. -Ładownisko przeciwpożarowe. -Komunikacja PKS w dni robocze. -Zakład Mięśny sponsorujący imprezy wiejskie i gminne. -Jednostka OSP. -Zabytkowa kuźnia nadal funkcjonująca. -Jezioro wykorzystywane przez wędkarzy. -Zasoby magazynowe po byłym PGR. -Bogactwo runa leśnego (zwierzęta, grzyby, rośliny). -Organizowanie imprez kulturalnych : festyny, zabawy, kuligi, dyskoteki, w tym cykliczne : Święto Pieczonego Ziemniaka i Święto Borowika, coroczny bal sylwestrowy, ogniska. -Działki pod zabudowę mieszkaniową, letniskową i przemysłową. -Funkcjonowanie Zakładu Usług Leśnych. -Zlikwidowane wysypisko śmieci. -Wykorzystanie terenów pozarolniczych na założenie plantacji winorośli.	- finansowych na realizację działań. -Brak miejsc pracy we wsi i okolicy. -Brak połączeń komunikacyjnych typu dróg szybkiego ruchu i linii kolejowej. -Brak kwalifikacji do prowadzenia małej bazy żywieniowej, noclegowej (gospodarstwa agroturystyczne – zdobycie środków na kursy z certyfikatami).
--	---

IV. Szacunkowy kosztorys oraz harmonogram planowanego przedsięwzięcia.

Zadanie I. Modernizacja i rozbudowa świetlicy wiejskiej.

Rok 2007

I etap został zrealizowany w latach 2004 – 2006 z funduszu PROW „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz Rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006” :

- Zakup dachówki i folii oraz ułożenie dachu na dobudówce do świetlicy wiejskiej.
- Zakup i zamontowanie stolarki okiennej i drzwiowej w dobudówce.
- Zakup i zamontowanie armatury sanitarnej.

- Zakup wyposażenia do kuchni.
- Zakup i ułożenie rynien.
- Zakup i montaż stolarki okiennej (w istniejącej świetlicy).
- Wykonanie instalacji wodno-kanalizacyjnej.
- Wykonanie instalacji elektrycznej.
- Zakup materiałów i postawienie ścianek działowych –
Szacunkowy koszt – 2000,-zł
- Zakup i zainstalowanie drzwi wewnętrznych /10 szt./.
- Zakup i położenie płytek na ściany i podłogę.
- Tynki wewnętrzne /ściany, sufit/.
- Wykonanie posadzki.
- Wstawienie drzwi wewnętrznych do świetlicy.

Ogólny koszt wydatków kwalifikowanych wyniósł - 92.932 zł

Udział własny Gminy Bytnica - 20.446 zł

Udział mieszkańców Dobrosułowa –

- **Zakup materiałów budowlanych - 32.823 zł**
- **Ilość roboczogodzin czynu społecznego w latach 2003 – 2006 - 1935 roboczogodzin.**

Rok 2007

Zrealizowano dalsze prace związane z dociepleniem ścian kuchni i zaplecza socjalnego oraz częściowe wyposażenie kuchni w niezbędny sprzęt.

Ogólny koszt wyniósł : 13.093 zł

Rok 2008

II etap Modernizacji i rozbudowy świetlicy wiejskiej

- Zainstalowanie centralnego ogrzewania.
- Budowa kotłowni.
- Ocieplenie ścian zewnętrznych.
- Adaptacja stodoły (obok świetlicy) na remizę strażacką :
- Garaż na duży samochód strażacki.
- Zaplecze magazynowe dla organizatorów letniej i zimowej akcji wypoczynkowej dla dzieci, wykorzystywany również przez Radę Sołecką jako magazyn sprzętu niezbędnego przy organizacji festynów i innych imprez.
- Zagospodarowanie działki na której znajduje się świetlica i projektowana remiza :
- Ogrodzenie terenu.
- Droga dojazdowa do remizy.
- Plac zabaw dla dzieci.
- Pole namiotowe.
- Parking dla samochodów.
- Boisko sportowe z funkcją wykorzystania do piłki ręcznej, siatkówki i koszykówki.

Rok 2009

III etap Modernizacji i rozbudowy świetlicy wiejskiej

- Remont i adaptację byłej szkoły na Ośrodek Kultury :
- Przełożenie dachu na budynku i wykonanie niezbędnych prac adaptacyjnych i remontowych.
- Uruchomienie kotłowni i piwnicy.
- Ogrodzenie terenu.
- Modernizacja świetlicy środowiskowej dla dzieci i młodzieży.
- Utworzenie pracowni komputerowej z dostępem do internetu.
- Reaktywowanie Koła Gospodyń Wiejskich.
- Reaktywowanie oddziału przedszkolnego dla dzieci sześciolletnich z
możliwością uczęszczania dzieci w wieku 3 – 5 lat.
- Stworzenie możliwości do funkcjonowania gabinetu lekarskiego wraz z
mieszkanem dla lekarza.

Rok 2010

- Adaptację byłej remizy strażackiej na kaplicę przedpogrzebową. (z
wykonaniem chłodni).
- Doprowadzenie drogi asfaltowej z kaplicy do cmentarza.
- Wydłużenie drogi asfaltowej w kierunku Pliszki do granicy wsi.
- Utwardzenie pozostałych dróg na terenie wsi, w tym drogi do Kępin.

Rok 2011 – 2013

- Modernizacja przestrzeni publicznej :
- Ułożenie chodników dla pieszych przy drogach utwardzonych.
- Opracowanie i wskazanie miejsc pod zabudowę jednorodzinną i letniskową.
- Działania w kierunku spowodowania wykonania prac melioracyjnych zwłaszcza na głównych ciekach wodnych i przywrócenie funkcyjności zbiornika pożarowego, zwłaszcza w okresach największego zagrożenia.
- Zagospodarowanie poprzez niwelację, założenie trawników, dosadzenie drzew i krzewów na obszarze alei kasztanowej.
- Wykonanie na w/w terenie parkingu przy kościele i miasteczka ruchu drogowego dla rowerzystów.

V.Opis planowanego przedsięwzięcia

Świetlicę wiejską stanowi jedno pomieszczenie ze sceną, zaplecze socjalne i sanitariaty. W okresie zimowym obiekt ogrzewany jest dmuchawą elektryczną lub gazową tylko podczas organizowanych imprez. Podłoga drewniana ma ubytki, co stwarza zagrożenie dla osób tam przebywających. Zawilgocone i zagrzybione ściany wymagają osuszenia i wykonania izolacji poziomej. Zawilgocenie sufitu i podłogi zostało spowodowane złym stanem poprzedniego pokrycia dachowego.

Od 2003 roku mieszkańcy wsi z własnej inicjatywy postanowili, jeszcze przed możliwością dofinansowania ze środków Unii Europejskiej, rozpocząć rozbudowę świetlicy o zaplecze socjalno – kuchenne mając w perspektywie remont całego obiektu. Remont polegał na naprawie pokrycia dachowego, wymianie stolarki okiennej i drzwiowej, naprawie podłogi, instalacji elektrycznej i malowaniu całego obiektu.

W budowanej z inicjatywy społecznej dobudówce doprowadzono do stanu surowego z więźbą dachową bez pokrycia dachowego. Po otrzymaniu dotacji przykryto dach dachówką, postawiono ścianki działowe, wykonano instalację wodno-kanalizacyjną i elektryczną, zamontowano stolarkę okienną i drzwiową, wykonano tynki, położono płytki i zamontowano armaturę sanitarną. Następnie ocieplono ściany i sufit oraz częściowo wyposażono kuchnię w niezbędny sprzęt.

Po zakończeniu rozbudowy i przeprowadzonym remoncie obiekt obecnie służy mieszkańcom Dobrosułowa, okolicznych miejscowości i przyjezdnym gościom. Świetlica wejdzie w skład planowanego Wiejskiego Ośrodka Kultury. Bezsporną korzyścią osiągniętą z podjętej inicjatywy jest fakt, że mieszkańcy mają miejsce o odpowiednim standardzie na własne spotkania, festyny, zabawy, spotkania rodzinne, imprezy sportowe. Można będzie przyjmować uczestników rajdów, obozów wędrownych w godnych warunkach. Realizacja tego zadania pozwoli na dalszą integrację mieszkańców i wyzwoli następne inicjatywy społeczne.